

انسان با انسانیت فرق می‌کند. به هر موجودی که ظاهراً شکل انسان‌هاست، می‌گویند انسان؛ ولی انسانیت یک مفهوم ارزشی است که هر کسی نمی‌فهمدش، مگر این که اهل انسانیت باشد!

تعارف را باید کنار گذاشت. سال‌هاست که به چهارشنبه‌سوری می‌رسیم، ولی نمی‌دانیم چطور باید با آن برخورد کنیم. چندسالی از بدی‌هایش گفتیم، چندسالی از حق‌الناس‌هایش گفتیم و حالا هم چندسالی است که همه این‌ها را با هم ترکیب کرده‌ایم می‌خواهیم با فیلم‌های جذاب تلویزیونی مردم را خانه‌نشین کنیم، بلکه کمتر بروند سراغ آتش و آتش‌بازی!

تازه جالب است که بعضی می‌گویند: «اگر کسی نترسد و کسی زخمی نشود، چهارشنبه‌سوری بد نیست!» ای وای بر ما! کافی است که برگردیم و از زاویه یک خارجی به «جامعه اسلامی ایران» در شب آخرین چهارشنبه سال نگاه کنیم! مردان و زنان و بزرگان و کودکان و جوانان، آتش درست می‌کنند و از روی آن می‌پرند! چه جهالتی!

اصلاً بی‌خیال ضررها و خطرهای انسانی، این جا مساله سرانسانیت است. شان من و تو نیست که با این رفتارهای ناب‌خردانه خود را کوچک کنیم.

آن هم به چه بهانه‌ای؟ این که گذشتگان ما چنین می‌کردند! نه، هیچ خردی این رفتارها را نمی‌پذیرد و توجیه نمی‌کند. دیگر بماند حق‌الناس‌ها و ظلم‌های کوچک و بزرگی که باید ذره‌ذره‌اش را پاسخ دهیم...

